

soutěžního návrhu s předloženým konceptem, avšak zejména z obsahu konceptu samého je zřejmé, že se navrhované řešení nejen významně odchyluje od vítězného návrhu, ale že je především v mnoha ohledech velmi sporné!

Zásadní změnou, kterou koncept opouští vytčený směr, je ostatně patrný již z prezentovaného loga, z něhož lze dovodit, že základní smysl soutěžního návrhu spočívá v klíčových připojovacích bodech městské dopravní infrastruktury na nadřazenou dálniční síť, přičemž z tohoto připojení plyne též základní koncepce rozvoje celého západního segmentu města (zejména s možností uceleného a smysluplného urbánního a krajinného rozvoje Svobodných Dvorů, Kuklen a Pražského předměstí uspořádaného „trojzubcem“ veřejných prostranství podél připojovacích komunikací spojujících D11 s centrem města) a obnova těch „předměstských“ částí města, které dosud vykazovaly a vykazují značnou míru zanedbání. Protiváhou tohoto dopravního konceptu je pak respekt k ochraně přírodně cenných lokalit ve východním a jihovýchodním segmentu města a soustředěná dostavba a zkvalitnění centrálních částí města jejich účelným a smysluplným doplněním a zahuštěním.

Dalším oceňovaným přínosem koncepce soutěžního návrhu bylo rozvinutí celého vnitřní radiálně okružního dopravního systému potvrzením a dotvořením radiál jakožto významných městských veřejných prostorů – osy západní, severní a jižní (zejména propojení centra města se Spravčicemi přes Věkoše; speciálně v tomto případěaráží zcela nelogické a proti smyslu základní koncepce rozvoje města podél os vybočení trasy pozemní komunikace do krajinného zázemí města a její několikeré „zalomení“). Obdobně problematické je dopravní napojení Slatiny, zjevně generující urbánní rozvoj v části města, jejíž urbánní rozvoj měl být s ohledem na přírodní podmínky spíše tlumen).

Zásadní rozpor je ovšem způsoben rozdílem v lapidární a z hlediska územního plánování odpovídající formě vyjádření přístupu k uspořádání a využití města soutěžním návrhem, a konceptem, který (žel ba základě „standardního“ zadání) tuto lapidárnost a celistvost opustil. Důsledkem těchto změn jsou četnější zásahy do vlastnických práv, přičemž tyto zásahy působí značnou nerovnováhu a nerovnoměrnost, resp. disproporčnost.

Jak plyne z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz například rozsudek č.j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 09. 2005, publikovaný jako judikát pod č. 740 ve Sbírce rozhodnutí NSS 1/2006 IV. ročník, str. 25 an.; rozsudek č.j. 1 Ao 1/2006-74 ze dne 18. 07. 2006, publikovaný jako judikát pod č. 968 ve Sbírce rozhodnutí NSS 11/2006 IV. ročník, str. 979 an.; usnesení rozšířeného senátu k č.j. 3 Ao 1/2007-44 ze dne 13. 03. 2007, publikovaný jako judikát pod č. 1276 ve Sbírce rozhodnutí NSS 8/2007 V. ročník, str. 738 an.; resp. z poslední doby rozsudek č.j. 9 Ao 2/2009-54 ze dne 18. 11. 2009, publikovaný jako judikát pod č. 2008 ve Sbírce rozhodnutí NSS 3/2010 VIII. ročník, str. 257 an. – vše dostupné na www.nssoud.cz), je jedním z podstatných kritérií pro posouzení zákonnosti postupu mimo jiné posouzení proporcionality zásahu do vlastnických práv ve vztahu ke sledovanému veřejnému zájmu. Z textu konceptu územního plánu plyne, že tento plán nesprávně a nelogicky organizuje území a tím snižuje možnosti jeho účelného a městotvorného využití, a zatěžuje vlastníky zcela mimořádnými požadavky na poskytnutí svých pozemků pro veřejně prospěšné účely, zcela neadekvátním deklarovaným záměrům a možnostem města.

Přestože je město jakožto svrchovaný správce území autonomní ve svých rozhodnutích o rozvoji (jak uvedeno výše), nelze tuto svrchovanost interpretovat v rozporu s principy dobré správy a dobrých mravů. Rozhodnutím obce o této podobě uspořádání a využití města je zásadním a nepřiměřeným zásahem do vlastnických práv, v rozporu s principy dobré správy, které ukládají jak orgánům samosprávným [ustanovení § 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů], tak orgánům státní správy v přenesené působnosti [§ 2 až 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů] vykonávat správu takovým způsobem, aby nevznikaly bezdůvodné rozdíly, aby nebyli jednotliví vlastníci vystaveni nerovným podmínkám a libovůli